

CO₂-udslippet fra trafikken er steget med 16-20 pct. i perioden 1988-1997, og målet er som sagt en stabilisering i år 2005. Og hvordan når vi det mål, når priserne på kollektiv transport er faldet med 40 pct. i perioden 1980-1994, mens det relative fald i benzinprisen har været på 40 pct.?

Ja, en del af løsningen er fundet ved forhandlingsbordet mellem regeringen, SF og Enhedslisten inden for det sidste døgn, og det er en overordentlig fornuftig løsning, vi her har fået strikket sammen. For første gang i lang tid falder prisen på kollektiv trafik, og hvis vi nu følger denne lille succeshistorie op med et fornuftigt investeringsprogram for tog- og godstransport, så er vi kommet endnu et skridt i den rigtige retning: et Danmark som foregangsland, et Danmark på skinner.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det Radikale Venstre jo er kendt for at være et økonomisk ansvarligt parti, og derfor vil jeg i relation til de dagsordener, der foreligger, spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen, om man i Det Radikale Venstre har gjort sig nogen tanker om de ting, der står i dagsordensforslaget fra Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet, f.eks. om omsættelige miljøtilladelser og om joint implementation, altså fælles gennemførelse, osv. Er det politiske instrumenter, vi kan operere videre med og få en forståelse for fra De Radikale?

Her tænker jeg også på den politiske fremtid, altså på, at den grøft, der måtte eksistere i dag, ikke bør graves dybere end højst nødvendigt.

Jeg synes derfor, det kunne være interessant at vide, om De Radikale har gjort sig nogen tanker om nogle af de nye instrumenter, som internationale eksperter jo også peger på, og om det er noget, man vil gøre noget ved.

Kan vi få et svar på det i stedet for det, vi allerede kender?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Joint implementation kan man jo forstå på forskellige måder, men i Det Radikale Venstre er vi selvfølgelig tilhængere af at gøre alt, hvad der er muligt, for at stille bæredygtig teknologi til rådighed for andre lande, altså for tredjeverdenslande og for østeuropæiske lande, og det er præcis det, vi har mulighed for bl.a. gennem DANCED og gennem Østpuljen.

Vi er til gengæld ikke tilhængere af, at det skal være på en sådan måde, at vi ikke selv behøver at gøre en indsats på CO₂-området her i Danmark, at vi betaler vi os fra det og lader udlandet gøre det. Og grunden til det er, at vi mener, det er nødvendigt, at vi her i Danmark sætter os nogle ambitiøse mål for på den måde at tvinge en teknologisk udvikling igennem, som også andre lande senere kan få gavn af. På vindmølleområdet har vi et fint eksempel på, hvordan vi har gjort det. Vi har haft ambitiøse mål, vi har givet tilskud til den vedvarende energi, og derfor har vi fået udviklet en teknologi, som andre lande nu kan få glæde af.

Omkring omsættelige miljøtilladelser vil jeg sige, at min holdning til dem er lidt ulden, fordi jeg er bekymret over de muligheder, der kan ligge i det, for, at man så at sige kan betale for at få lov til at svine.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg opfatter stadig væk Det Radikale Venstre som et markedsorienteret parti sådan rent økonomisk, og derfor må jeg igen sige: Ja, sådan vil det selvfølgelig være i en periode, indtil prisen så et givet sted kommer højt op igen, og så vil det flytte rundt, sådan at Europa kommer på et fælles niveau. Det er jo sådan set det, der er ideen.

Er det ikke noget, De Radikale bedre kunne acceptere, at Europa samlet set kommer op på et reduktionsmål, som gælder alle, i stedet for, som vi ser nu, at Danmark flyver helt heroppe, og alle de andre lægger sig hernede og kigger på, hvad der foregår? Er man virkelig af den opfattelse, at man kan præge forhandlingerne ved at løbe ti meter foran alle de andre, når der kun er tyve meter til målet, og så tro, at man derved kan få de andre med? Er det en god forhandlingsteknik?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, det er interessant, når man rejser lidt rundt i verden, at kunne konstatere, at Danmark får vældig meget ud af at være et foregangsland, at vi får vældig meget ud af at være ambitiøse på miljøets og fremtidige generationers vegne.

Vi kan tage sådan noget som de ozonnedbrydende stoffer. Her kan vi jo konstatere, at takket være, at Danmark havde en fornem politik på det nationale niveau, så lykkedes det os rent faktisk at få de andre EU-lande med.